

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

MAGYAR ÉS VEND NYELVŰ VEGETÁRIUM TARTALMU HETILAP.

A „Muraszombati gazdasági fiók-egylet“ s a „Muraszombati dal- és zene-egylet“ hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON.

Előfizetési ár:
Egész évre 3 frt. Félévre 1 frt 50 kr. Negyedévre 75 kr.
Egyes szám ára 10 kr.
Előfizetési pénzek és reklamatiók a kiadóhivatalhoz (Grünbaum Márk) intézendők.

Felelős szerkesztő: TÖRÖK ERNŐ.
Kiadó-tulajdonos:
GRÜNBAUM MÁRK.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztéségi közlemények a szerkesztőséghez küldendők.
Hirdetési díj: 1 hasábos petsor egyszeri hirdetésnél 10 kr. többszöri hirdetésnél soronként 6 kr. Bélyegűj 30 kr. Nyilttér petsorsa 25 kr.

Kisbirtokosaink.

Mai korunkban már ugyan sokféleképp gondoskodva van kisbirtokosaink jólétéről, de még annyi a hiány, és pótlandó czélszerűség, hogy majdnem mindennap akad valami, minek hasznos volna a kisbirtokosra, a földműves népre kimondhatlan lenne.

E helyütt példának hozom fel, hogy vidékünk mily szükségét szenved gazdasági szempontból réthiányában; pedig ez oly csekélység, hogy kevés fáradsággal — mesterséges takarmány termelése által — pótolható. De a kiinduló pontnál nem ezt akartam inkább hangsúlyozni, miután ezt pótolni egyes földművelőknek is módjukban és lehet-égőkben áll, hanem a már hazánk egy részén — de leginkább Németországban elterjedt, és csakis játékonysági szellemben kezelt, — egyedül a parasztagadák segélyezésére alakult „szövetkezetek“ hasznosságát, és azok felállításának czélszerűségét akarom irányadoul venni.

Mennyire lehetséges, hogy például minden községben mondjuk: „közös magtár“ állítsák fel; ahova a kisbirtokos megtakarított és fölösleges gabonáját a szükség idejére elhelyezze és honnan a szükségben szenvedőket időlegesen segélyezze, esetleg a felesleget, épen úgy, mint saját magtárából eladhassa.

Mert a milión a kisbirtokos természet csűrűbe rakta, a felesleget rendszeren eladja, és ritkán helyezi pénzét takarékpénztárba, hanem azt vagy birtokba fekteti, vagy egyéb szükségletei fedezésére fordítja. Most, a jövő évben, ha dér, vagy jégeső, avagy egyáltalán valami elemi csapás éri, nem ritkán a jobbmódu földművelők is drága kamatu pénzen szerzik be szükségleteiket, sőt még vetőmagukat is. Ezen a bajon szépen segítene a „közös magtár“. — Itt a kisbirtokos p minden rákövetkező második évben adná el gabonáját, úgy hogy egy évi termése, vagyis megtakarított gabonája mindig rendelkezésére állna; míg ebből a szőlőközdőknek időleges kölcsön is lenne adható. Fájdalom, volna ez ezúttal régi, nálunk még csak — kevés vidék kivételével — alvó eszra.

Szóljunk most már egyéb segély-egyleteinkről.

Hazánkban ugyszólván minden más osztály existenciája biztosítva van, csak a paraszt nincs; ennek egyedüli segélyforrása: munkaképessége, és csekély földbirtoka. Egészégre azáltal van veszélyeztetve, hogy míg erős munkában fárads és izzad, részben anyagi helyzete, részben pedig tudatlansága miatt soha kényelmet — a legkezeletlenebb

TÁRCZA.

A harozok napjaiból.

Nagy nap közelgett Kápolnai Imre családjára Bükkfalván; az udvaron egyik eszél a másik után fordult meg, mindegyiknek sürgős teendője volt; a folyosón, a konyhában lépmi sem lehetett a sok néptől, sikoltozott a baromfisereg a reá jött pusztalástól, hiába nem volt irtalom nekik.

Menjünk tovább, beljebb a szobákba; öt-hat fiatal leány varr, tűz egyik kézzel, a másik géppel vidáman pajkosan enyelve; — csak egyik komoly, szótalan, nagy éjszötét szemét felemelve, keblét vagy dagasztja fel... elme-reng; ez a menyasszony. kinek kedvűrt talpra kelt az egész ház, az egész család, nem hagyva pihenőt senkinek; Kápolnai Erzsé, holnapután este pedig Sümeghy Ákos, az irtgylet völ-gény kimondhatlanul boldog neje.

Es hogyan van az, hogy a kimondhatlanul boldog menyasszony és leendő nő úgy ekomorom egy-egy percze? szép arczán valami his árnyalat lobban el, inkább kedve volna könyökre fakadni, mint öröndenni; valami úgy nyomja az emberek szívért, mindenki fel a hallottakat mással közölni, tán jobb volna nem élni, vagy elzárkozva lenni attól, a mit világnak nevezünk!

Fehér selyem a menyasszonyi ruha, jétképezvén a menyasszony gyengéd, odaadó ártatlan lélekét! — amott pihen a koszoru; — kérve kéri a varrók a kedves lelkét, öltse fel azt a ruhát, tán volna még rajta igazítani való; sok kérelemre aztán rászánta magát Erzsike, felöltözködött; nem volt biz ott semmi igazítani való, a ruha kiemelé junói termete minden bajait.

„No még a koszoru is!“ — szólal meg az egyik pajzán lányka — „hisz az kiegészítője a mi kis királynőnk díszményeinek!“

Futó mosoly lobban el Erzsike ajkán a hízélgésre, ellenkezés úgy sem segítene. h bajjal és felteszik a nemes főre a menyasszonyi koszoru! Így ni, ez remek, ez pompás, csak a papa is látná, hol a tükör? az is itt van“ — szólal fel többen.

Belenéz a tükörbe a menyasszony, egy halvány arcz tekint onnan felé, nem ismert benne önmagára, és még jobban elcsapd erre... Mit csinál Kápolnai Imre uram? egyik hírlapot a másik után dobja

Máli polodelczy.

Vezdásnyem czajti vnogofele kejp szí premislávavi jeszte od máli polodelczov dobrotivnoszti; esce toliko zmenkávanya, i doprnesene czilavnoszti, ka sze szkoro vszákden pripeti nika, steroza dobrotivnoszta na toga máloga polodelcza, na grünt delajoucsse: vópo-vejdano moglo biti.

Na etom meszti naj za peldo perneszm gori, ka nase krajine kolko potrebesine terpí pri vérsztvaj, ka trávnikov nejma; pa je tou tak málo delo, ka z-málim trüdom — po drüge fele pouvi sze lehko doprneszé. Ali pri zacétki szem nej steo veszasi tou poszvedocávati, gda za tou sze poszkerbeti nej szamo poszebiim polodelczom v-modosi i meucsi szkerbnoszti sztoji, nego denésnyi déu zse domovine vu ednom táli, najbole v-Nemskom országi rászürilo, i táksi dober pouv szamo tim dobrim polodelszki gazdom na pomoucs je sztopioun vküpe vu drüsztovo hasznovitoszt, i ono gor posztávlyane núcznoszt csesém za kazicsa vzéti.

Na kolko je mogoucsse, ka na peldo, povejmo ka vszáksoj obcsini sze naj posztávi gor „közöski granárium“, kama te ménsi polodelcz to szvoje prisparano szilje na potrejbno vrejmen szráni, i odkud te szüksiesno terpécsse z-szozdov pomága; i csi vecs má od szvoje potrejbcsine, rávno tak lehko odá, kak szvoje hrambe.

Ár gda te polodelcz szvojo pouv vküp szkladé, na stero nema potrebuosco, ono odá, retkokrát te peneze deni vu sparkaszo, nego je ali ga vérsztvo ponúcza, ali na káksó drügo potrejbcsino obrné. — Zdáj na drügo leto, csi ga szlána ali tocsa doszégne, jeli ka teda za drüge peneze szí more od ti prilicsnejsi za szvojo potrejbcsino kü-piti i veszasi na drügi interes vzétimi penezi, i esce to szemén tüdi. V-táksjo kastigi bi dobra pomoucs bio te „közöski granárium“. Tá te máli polodelcz na peldo, csi bi vszákó drügo leto edno to szvoje visesnye zrnye ali szilje, tak ka ednoga leta pouv ali prisparano szilje bi nyemi vszidár na potrejbcsino szlúszilo; i esce sznyega bi tim potrebtvájosim lehko na pouzodo dao. Zsaloszt, csi je bár tá miszoe dávna prinasz, málo meszt sze vó vzeme, — tá zaszpána klicza.

Gucsno szí zdájsi nadale od pomága drügi drüstvov.

Vu nasoj domovini tak rekoucs je vszakgo drügoa klaszusa existenczia aszeccurálivana, szamo toga polodelcza nej, toga szamno popomocsnoszti vretina; deo znánye i málo grúnta Zdrávje je nyegvo potom szkvarjenoszti vó djáno, ka sze v-mocsnom deli trüdi i szvica,

léle, egyik rosszabb hírről lép közönsége elé, mint a másik; háboru foly, magyar vér áztatja idegennek földjét; menni kell soknak, baj van a nagy világban, a világtól a fők is tájékozatlanok, a teendők iránt.

S miért bosszankodik Kápolnai ur a világ ilyetén folyásán, hiszen nincs neki katonfia avagy rokona? az igaz, nincs, de lesz holnapután, akit ő is fának nevez, és apai szeretettel ölel szívére, akinek kezébe Erzsikejének, egyetlen gyermekének, üdvét, boldogságát teszi le! Roppant gond ez egy jó apára; lehet, hogy az öltár mellett kapja a völ-gény a behívási parancsot, mi lesz akkor? Feje zúgott, szédülés közölte Kápolnait a kintzó gondolatok közepette; elővére gondolatainak elosztóját, hatalmas pipáját, rágyújtott s kísértél a szabadba, ánde a máskor nélkülözhetetlen kedves eszköz sem nyújtott szórakozást, a bodor füstfelleg a csaták rémeire emlékezteté vissza; kivette szájából s kezeit összerakva sétált fel és alá; — az emberek jöttek, köszöntöttek, nem hallott ő azokból semmit, észre sem vett senkit...

Ne csudáljuk, hogy a napról-upra folyton változó alakban érkező rossz hírek mély benyomást, esztigeteget idétek elő úgy Kápolnaiban, mint másokban; — hisz kétségtelen, hogy a boldogság csakis a békével jár karöltve úgy az egyes családoknál, mint a nemzetnél.

Békében virágzik az ipar és kereskedelem, a béke szüli a világra szóló tudományos haladást, a béke nyomán kél föl a nemzeti jólét.

A népek, családok s egyesek legszentebb érdeke van odadobva a bizonytalan kimeneteli háboru borzalmaimnak.

Ezen gondolatok foglalkoztatták Kápolnai elméjét s zavarták ki szokott csendes nyugalmából.

Csak volna valaki, kinek lélekhaborító aggodalmait feltárhathná; várja türelmetlenül a völ-gény, Sümeghy Ákos megérkezését.

Menyegzőre készülnek a Kápolnai háznál rossz kedvel, — rossz omen, hát a völ-gény hol jár ezalatt?

Sümeghy Ákos egy szép, jó karban levő birtok ura s gyakorló keresztényvéd. életének 28. évét érte el; meg volt neki mindaz, mi a hétköznapi életet gondatlan vidámmi varázsolja, a közéletben máris szerepe jutott neki, melyen őt, mint a közügyek derék bajnokát imerték és üdvözölték.

értelemben sem élvezhet. — Ha már egészsége, és így munkaképessége megromlva van, megszűnik a munkaképesség; és ez a parasztnál egyformán a hitelképességgel. Ha elemi csapás érte, tönkrevan tőve egész fáradtatasa, jutalma, és beáll a léfentartás komoly kérdése. — Nagy szerencsés leusege földmivelőinknek az is e tekintetben, hogy kevés terményüket, semmiféle elemi csapás ellen, biztosítani nem szokták, pedig mily csekély áldozattal kerül a biztosítás annak, ki a gazdasági egyesületnek tagja! — Persze ez irányban kihagyom azon számtalan eseteket, melyek kisebb-nagyobb mértékben elősegítik a földmivelő tönkrementjét; mert ez nagyon sok nálunknál értelmesebb ember által lett melyen fejtegetve, s korunkban már majdnem mindenki belátja. Csak egy példát hozok föl: N-nek megdagad, és elhull ökre, midőn szántani kell neki, s körülményei kölcsön felvételére kényszerítik; jön egy elemi csapás, melynek folytán a tőke megpereltetik, stb. míg a tönkrement beállt, s szegény ember teljesen vagyon nélküli koldus lesz.

Ez már annyira komoly dolog, hogy földmivelők között élő minden értelmesebb embernek erkölcsi kötelessége ennek meggátolásán fáradozni.

Mily alaposan és szépen meglehetne ilyen eseteket akadályozni „segély-szövetkezetek“ felállítás-a által!

Meglehet, hogy valaki mondani fogja: „ott a takarékpénztárak!“ de az csak még sem egészen a parasztnak való, főleg kis-apró kölcsönöknél. Mert parasztnak még nem annyira fevilágosodott, hogy meg csak egy kölcsön is kitudna maga számára eszközölni, mások beavatkozása nélkül; ami pedig már költség. Továbbá takarékpénztáraink csekély tekintettel lévén az egyéniségre, mint inkább ugy kezesei, mint saját vagyoni viszonyaira, tehát csakis vagyoni állásának kitudása után adják meg a kölcsönt. De több oldalról is, a takarékpénztárak nem egészen hivatva arra, — nézetem szerint, — hogy a hiányzó irt betöltsék.

Az irt betölténi első sorban az értelmiség van hivatva; a földmivelők, önmaguk felhasználása által.

A kisbirtokos vagyoni állapota szerintem kisebb és a köznépek hozzáférhetőbb „segély-szövetkezetek“ által biztosítható. (Ott van például Jaák, Szt.-Elek stb. Szerk.) Itt csekély tőkét is elhelyezheti könnyű szerrel a földmives, de épugy nyerhet kölcsönt is; miután földmivelőköl alakulván, ezek által jó, és szorgalmasak ismert, rövid időre csekély segélyt kérő sorosuk, nemcsak mindig megfelelő vagyoni biztosíték mellett, de személyi biztosíték mellett is nyerhet kölcsönt. Így meglebbe akadályozva az előbb felhozott példa előfordulása, és még más számtalan nyomor helyébe: haladás és jólét léppe.

Korunkban csakis az a baj, hogy nem lehet, és nem adnak hitelt személyi becsre, és ez kisbirtokosainknál nagyon érezhető. De míg takarékpénztárainknál ismeretség hiányában ez nem is lehetséges, addig a „segély-szövetkezetek“-nél gyakorolható lenne, mivel főleg az kellene, hogy célja legyen, mikép a nép ezzel, és ez a néppel, megismerkedjék.

Ugy hiszem, mai nap már nem kell pirulnom, ha bevallom, hogy ez eszme nem enyém, és régi; de mivel nálunk, különösen a földmives osztályban még igen kevés ismeretes, azért bátorodtam a tek. Szerkesztő Ur becses türelmét ily hosszan igénybe venni. —s—y.

Megyei hírek.

— **A muraszombati takarékpénztár** február 2-án tartott rendes évi közgyűlése minden tekintetben érdekes volt. Említsére méltó, hogy 15 évi működése alatt befizetett alapitókéjét *nyereményéből* nemcsak megkésztette, de a rendes tartalék alapon kívül ez által még 3000 frtot külön tartalék-alap gyanánt helyezett el. — 1888. évi tiszta nyereménye 8169 frt 21 kr. volt, miből részvényenként 25 frt osztalék adatott, — jötkönyezelra pedig: a muraszombati járási kórház-alapra 50 frt, — a muraszombati óvodának 50 frt. — a muraszombati evang. templom-alapra 50 frt, — a muraszombati

Mindene volt? nem, egy és a legfontosabb tényező hiányzott; boldogság csak maga érezte, tisztelői nem töltötték be az irt, mely más főségebb és magasztosabb érzelem számára van rendeltetve az emberi kebelben, nélkülözése az öröm, a boldogság részesét, kinek leplezetlenül bevallhassa minden gondolatait; feleség kellett még a hához.

Szeretet, őszinte s a legmélyebb vonalom eszoaltta őt Erzsikehoz; itt is a szerencse kedvence volt, mert szerelme viszonylatok, mert leendő ipa és napra egyetlen kisének boldogságát csakis az ő oldala mellett látták biztosítva; — s tegyük hozzá, hogy ő elhatározá, miszerint széplekű menyasszonyait a legirigyletebb feleséggé tenidi.

Végező nagymérvű bevasárlását Sz. . . n, másnap korán fogatott s maga hajtott Bikkfalvára; a szerelme férfiú forrongó hevét érezték a jó futó állatok kétszeresével ragadták Ákos odá, hol minden oly levert, esüggteget volt, ahol tán sikerült neki arra a sápadt, halvány menyasszonyi arezra pirt esalnia, s egy mosolyt felidézni a legszebb ajkakra.

Már látszék Bikkfalva az erdősorkoztara dombok aljában s Ákos képzetele csak Erzsikejét látta boldogan, örömlélt tekintetével; végre is behajtatott a tázas udvarra, hol mindenki csak ő felé sietett, s hogy Erzsike volt mindnyájuk közt az első, az kétségét sem szenved.

Egy heves kézzoriatást érte Ákos, előtte egy szárnnyal angyal állott epedőn ragyogó szemekkel s hujjalpirral arczán, kedvesen lepé meg mindez a rajongó ifjút, elkabult a nagy örömtől s a kezeiben feledett parányi kezre ezer és ezer csókot nyomott; — csak suttogott és suttogott, — hogy mit, — ezt a két szép lélek tudta legjobban — minek arról tudni másoknak. „No Ákos, ha meg nem jössz ily jőkor, aligha beteg menyasszonyra nem találás: Erzsike lelkét bizonyára magaddal víved, — szavát sem hallottuk pár nap óta!“ — mondá visszatért kedélyes jószívűséggel Kápolnai.

„Édes apám!“ szöla fel melyen épírulva Erzsike s nyakába borulva össe-vissza csókola a jó atyát, nem engedve szöhoz jutni.

„Könnyen csókolsz te kis vadgalamb, talán mivel nemokára Ákosnak nyakába borulsz s övéi lesznék eszokaid?“ avagy hiszen csókold volna ez?”

„Hagyjuk ezt kedves apám — szöla közbe Sümeqhy, — hisz nézze csak, Erzsike már is könyezik, kijut a boldogságból mindnyájunknak, ugye-bár

szöla vrednoszti hipa, szöla pa za navezenozsti volo vtom naj prijetejnem hipi nemore zsveti. Csi zse zdravje i poleg toga moue-na delavnoszt; pokvarjena preminé delavnoszt i tou je pri polodelezi giuno z-tov pouzodovr Csi ga káksa kastiga doszögnoia, na nikoj je szprávené czejloga nyegova dela nájem, i notri zse pokloni pitanyé odgovor gor zderzsávanya. Velika neszreca je pri polodelezaj v-tom táli túdi tou, ka szöj máli pouv nikako nescejo aszukuráhvati! pa káksi máli áldov potvóuje ta aszukurátia onomi, ki je vzsztava drústva kotriga.

Persze vtom táli vó niham, ona vnoaga pripetjá, stera veksem ménsém mértükü naprej pomoro polodeleza na nikoj pridejnye; ár je tou zse veszkrát od méne vucsenjei bilou razkládano, kak tou vezdaj vszaki previdi. Szamo edno peldó prinészem naprej: N. júnez otecsé i preide, gda orati more on, teda na pouzode more vzetí, pride ta drúga kastiga, gda ga za pouzodo volo obtouzsjio. tak priso na nikoj pridejnye, i te szriamók brez vrednoszti bude koudis.

Tou je zse tak veliko delo, ka med nasimi polodelezi zsvouci vszaki zavescenjei cslovik dúznoszt má na prekracénje toga dela z-trúdom.

Kak z lejpm tádom bi moguceno bilou táksim pripetjam prouti szótanoi „zpmoesnoszti drústva“ gor posztávenjem!

Zná biti, ka de eden ali drúgi pravo, „tam je sparkassa“, ali gda je ona szama nej za polodeleza valon, náimre pri máli pouzodaj. Ár je nas polodelecz esce nej na telko poszvesceni. ka bi szí edno pouzodo szam zsebi znao vó szpraviti brez drúoga pomouci, stero pa zse sztroski hodi. Nadale nase sparkasse szo z-málim prestimávanyem na poszebbe tem bole na keze, kak na szvoje vrednoszt gedoncs, tak szamo po veksi k-cuzj prihájnyem dájo tou pouzodo. Ali z-vecse sztráni te sparkasse szo nej czelou pozváne na tou, pouleg mojea prestimávanya, — ka naj prázno meszto napujijo. To prázno meszto napuniti szo vu prvom rédi ti modrejssi pozváni; ti polodelezi po szvojem nuczanji.

Ti ménsi polodelezov vrednoszt kak szí jasz miszlim, je ménsa, i ti prostejssi leszej kezuj pridejo „pmoesnoszti drústva“, zse lehko zagvúsjajo. Tam szo na peldó Jaak, Szt.-Elek i t. n. — Eti csi bár málo summo má lehko notri szprávi te polodelecz, i rávno tak dobi na pouzodo túdi; gda je pa polodelez gor posztano, po oni za dobro i szkerblivo szpoznani na krátiki czajt pomoucs proszcséi naj ka vszigidar pouleg szvoje vrednoszti i zagvúsnoszti pouzodo túdi dojuje. Tak bi prekracena bila naprej gor prinésena peldá, i vu vnoge féle drúge nevoule meszti bi naprej idejnye i dobrotivnoszt sztopilou.

Vezdaj je szamo tou nevoule, ka nemore i nedájo pouzode na personczu prestimávanye; i tou zse pri nasi máli polodelezaj jáko dá szpoznati. Pa ka pri nasi sparkaszaj nepoznavnye, je túdi moguceno, teccasz te pouzode drústva bi szé tou lehko dopernásalo, ár bi naj bole tou terbelo, naj czio bude, ka naj lúdsztvo sztem i ona z lúdsztvom zse naj szpozná.

Tak miszlim, ka mené deácsnyi dén nemore szam biti, csi vadlújem, „ka je tá vida nej moja, nego indásny;“ ali da je prináz naj bole med polodelezi esce málo szpoznana, záto szem gotov bio goszpon brodnika tak dalecs trúdití.

Vármegyeövszki glászi.

— **Szobocsa sparkassa** je február drúoga dnéta derzsála letosny gyúlejs, stero je vszakcsen táli znamenito bilou. Vredno je naprej prinészti, ka od 15 lejta gorzstanénje — notri piácsano summo od dobieska nej szamo ka szo na esce „dnok telko pomogli, nego vzia gotovi pejneci aber toga szo esce 3000 ránkisi zouz-d za fundament vkúaj djali. 1888-ga leta eszisti dobiesek 8169 frt 21 kr. búo, od steroja je na talnicze 25 ránkisi szpadnolo. za dober sztraz: kakti na szobocski spitáo 50 ránkisi, szobocskoj óvodi 50 ránkisi, szobocskoj evang. czirkvi 50 ránkisi, za szobocski járás skolinke árvinzski fundament sztraz 11 frt 70 kr. Preminoucsoga leta je 280 jzerov 435 ránkisi vcs notri piácsano, — ino 27 jzetro 958 ránkisi 2 kronov vcs notri djáno bilou. Zse vkúper je eden million sztri szton oszen deszét szeden jzetro szden szton sztri deszét tri ránkisa vrouke dáno bilou. — Sparkassi od 15 lejta máo szo szkoucs Berke József ino Horváth Pál direktorje bill, stero szo té fárt pi zvonies na 3 lejta odebráni grátali. Na Kovács Károlyá gor glúsejnye szo szkoncsali, ka za sparkasso sztráni zse naj notri szprávi Berke József direktorja nyuv keip. — Na Olajos Sándorovo glúsejnye szo pa zkoncsali, ka „za járású dober sztraz — za szermeske soláre pomágyane“ na priszcsento leto eden zouszcséki fundament djó dnejo ino tiszto do za „Szobocsa sparkassa — B-rke József poczek“-a iméni szpelávati.

kedves Erzsike?“ s karát ajánlá megíratottú menyasszonyának és betértek a lakszobákba.

Volt mutatni valója az örömyának, a jó Kápolnainéknak, a volégyen meg sem szabadulhatott volna, haesak a konyhára nem hívják, neki ott is kell lennie, mert különben elég a téztszás.

Kápolnai uram is végre megfoghatta a meghuzozott volégyent, s terveztezték az egész menyekzöröl s minden más apróságokról, de hiába, nyugtot nem nyerhetnek; Kápolnainé idét vcsz magának a konyháról beszalndi s biztatja férjét erősen, hogy lásson a pincze után, — régi szokása szrcint Kápolnai uram a borkezelést maga vezette, — aztán adjon utasítást a eselédcségek stb. . . .

Az ajton kopogtatnak.

„Tessék!“ szólnak fel mind a hárman.

„Ah! Isten hozta kedves barátomat — áldözli a beléptő Kápolnai — Isten hozta, tessék helyet foglalni.“

A jött rendig, Dongóssy szolgabíró, udvariasan áldözöl a jelenvoltaikat; nohezen eszekt neki a tetteset, a helyzet és körülmények, a család iránti régi, őszinte barátsága és jövőtele czéljának szomorú fontossága a különben férfias lelkeltű szolgabíró megörtökt.

Előtte egy mosolygó, vidám férfi arca, ki előtt most táruinak fel a valódi életörömeük ajtai, előtte egy ánnepélyes escelekyéhez kézőülő család s annak legkedvesebbje, a kis Erzsike, akit ő gyakran hintál lábain, mint kis gyermekét, előtte egy ritka boldogság otthona s mindent ő semmisítse meg? Mo-oly helyébe kétségbeeszt, öröm helyett szivszaggasztó jajt idézzen elő? I-tó jón egy kedves virágimbót?

Dongóssy ur sokszor látta a fájdalom, sok köny ömlött ölté, látta a megtestesült nyomort; de mindezeket most önkébe szendvedé, éltüni a hideg tisztizelő, most ember leve ő is.

Mit szöjjon, hogyan kezdje a megrendítő csapás enyhítését, aikai vonaglaunk, elhal rajta a hang: talán áldözölni kellene a volégyent, haj de rozsl hangzánk erre a való folytatás; — szeretete volna, ha e pillanatban nem volna az kinek a hadsereg mozgósításáról és Ákos rögütöni behívásáról tudomása van

(Folyt. köv.)

járás tanítókor árva-ház-szajá jávára 11 frt 70 kr. Összforralma gyarapodott 280 ezer 435 frttal, — betét állományá 27 ezer 958 frt 02 krral, — pénzüri forgalma egy millió négyszáz nyolcvanhat-ezer hétézszöt negyvenharom forint volt. Az intézetnek 15 év óta foltyn Berke József és Horváth Pál volt igazgatója és aligazgatója, kik az utóli is 3 évre újbol egyhangvalag lettek megválasztva Kovacs Karoly indítványára elhatározottak, hogy az intézet hivatalos helyisége számára beszerztetik Berke József igazgatónak egy műbáncsesel bírás aráképe. Olajos Sándor indítványára pedig elhatározottak, hogy a járás körképvélőülésének emelése, szegény iskolás gyermekek segélyezésére ezalából a jövő nyere menyek egy részéből külön alapot szerezve, s azt „muraszombati takarékpénztár Berke József alapítványá” ezimén kezeli.

— **Va megye köztörvényhatósági bizottsága** hétón szentmártóni Radó Kálmán főspan uró méllószágának élnökléte alatt tartetta meg közzgyűlést, m. i. R-zső trónörökös aréképét gyászfátvalal levonva flfüggöszt-tték. — Az élnöklő főispán a nemzet gyászfát elfügött hangon jelentette be a leverő eseményt, hogy a trónörökösnek hirtelen halála alkalomát a megye közönsége a koronás magyar király családjának nagy fájdalomban ennek méltó kifejezésre adva részt vevend. — A megye alsópányja előterjesztette, hogy a nyilvános vigalmakat rögtön beszüntette, s a törvényhatóság a kir. családhoz részvélfátint intéz s a közzgyűlést ellenpányja. A részvélfátint Károlyi Antal, a megyének esköttöl főispányja szerkesztette. A legszbb emléklő trónörökös halála miatt az országos gyász királyunk ónája folytán elmarad.

— **Trónörökösünk** holttét-mét kedden délután Beésben a kapuczinokok temploma alatti sírholtban helyezett örök nyugalomra. Ezen gyász alkalomából megyés püspök uró méllószágának read-letéte folytán a temetés napján az egyházmegyére területén háromszor harangoztak.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Csereány Imre nyitraimegyei tanfelügyelőségi föllnokot Vasmegeye területére segédtanfelügyelővé nevezte ki.

— **A csendlakai plébániái javadalmak** — amint értesülünk — Ivanóczy Ferenc nádor, szentszéki élnök, nyerte el a ki 1882-ben Muraszombatan segélyelkezés, 1883-ban a szombathelyi papnövédeleiben tanulmányi felügyelő s majd hitanyag lett.

— **A muraszombati kaszinó** jávára február hó 16-ára kitűzött bílt f. évi mártius hó 1-ára halaszítja az országos gyász következtében. — Igen helyesen; a magyar nemzet öi hőisége, mely részt vett a trón örömeiben és fájdalomban, követeli ezt. Erről a t. m. gyűvottak értesítettek.

— **Füldő kellene**, mert elégtő szükség az Muraszombatan. A helyi és vidéki értelemző bizony erre örömmel keresné föl télen-nyaron; hiszen a test tisztántartása elengedhetlen feltétele a legdrágább kincsnek az egészségnek.

— **Tenyéztó** a muraszombati járásban 13 létezik, s ménlállomás a járásban Mirtónh lén, Muraszentesen és Csendlakon van.

— **Hadvoktelessként** a muraszombati járásban 1620 egyént írtak össze a jelen évre.

— **Országos képviselőválasztásra** a muraszombati járásban 3206-an vannak jogosítva.

— **Vadász-résztvényfárság** van alakulóban Muraszombatan.

— **Kímútatsá** a muraszombati járásban falálható és összeirt lovakról. Az 1888. évben volt: 64 mén, 196 herelt, 2401 kanca, összesen 2661. Csíkok: egy éven alóli 133, két éven alóli 208, három éven alóli 182, négy éven alóli 56. — Az 1889. évben van: 54 mén, 194 herelt, 2404 kanca, összesen 2652. Csíkok egy éven alól 117, két éven alól 169, három éven alól 136 és négy éven alól 105.

— **Rezső trónörökös** ő s. kir. felsége szomorú halalesete folytán elrendelt szigorú gyász ó hó 9-án lejárt és így ezen határidőn túl a nyilvános mulatságok engedélyezhetők; Vasmegeye törvényhatósága azonban összes hivatalai részéből a hat heti gyászi mártius 19-ig fenntartja.

— **A felső-landvai körjegyző** választás február 28-án leend.

— **A szombathelyi lovas-ezred** laktánya részére szükséges gyakorlóterét a söptei határnak gazdaságilag jelentéktelenebb részéből hasítja ki. — A laktánya szennyvizét a Perint patakba tervezik levezetni.

— **Órrát harapta le** Szombathelyen a Batthyánytérnen két fű hajba kapot s dulakodás közben a kis hanniból a másiknak órrát leharapta.

— **Jótekonyság.** A „Muraszombati-járási tanítókör” árva-ház-szajpa részére ismét adományoztak: A „Muraszombati takarékpénztár” 11 frt 70 krt, a „Kötörök” 1 frt 56 kr, a „Küldönök” 20 krt. Fogadják jótekonyságú adakozásáikért a tanítókör halás köszönetét! *Valgyi Ferenc,* a kör élnöke.

Vegyes rövid hírek.

A házból.

— **Kaptak a következő gyászjelentést:** Öv. Wajdits Imréné a maga, egy a boldogultnak testvérét és számos rokonnal nevében melyen szomorodott szível jeleni hön szeretett férje, illetégt testvérő Wajdits Imre „Vademur” bez cimzett varasdi vendéglős arakélete 41-ik, boldog házasságának 5-ik évében rövid betegségg következtében f. é. január hó 23-án esti 11 órakor a halotti szentségek ajátatos felvétele után történt gyászos elhunyt. Az elhunynak haltó tetemet f. hó 25-én, pénteken fogtak a varasdi róm. káth. sírköreiben örök nyugalomra tetetni. Az engedelt szent-misé-áldozat szombat, f. hó 26-án délelőtt 8 órakor fog a paolini templomban az ezek arakélet bemutatásánál Kék V. rászdon, jan. 24. 1889. Adás és béke lenggen parok felett! Wajdits József, Wajdits János, Wajdits Sándor, Wajdits Gyula, Wajdits György, Wajdits Károly, mint fiúvelek, Wajdits Mária férj. Neusiedler Jánosné, Wajdits Janka férj, Mantuanó Józsefné, Wajdits Viktoria férj, Ambrusz Nándorné mint nővelek, Wajdits Mária mint neje.

— **A Jánosháza-Ukk — Zala-Egerszeg-Alsó-Lendva — Csáktornyai** vasút kiépítése biztosítottak mondható, Bizony erre áldás lesz az Vasmegeye is. — **A Dobner** honvéd-őrszág által Afrikába tervezett „expediitót a király nem engedte meg azon okból, mivel 2000 kiránduló polgárnak életét nem engedheti kitenni a bizonytalanságnak. — **A pesti** magyar kereskedelmi bankot valami ügyes esző 40 ezer forintig megkáróstitotta hamis aláírással és utánzót jeladással. — **Dr. Winkler József** eszakovai orvos összes vagyonát 40 ezer forint értékben a tud. akadémiának hagyta. — **Ó felsége a király** Rezső trónörökös elhunytá alkalomából felette meleg hangon köszöni meg népének és a hadseregnek a tanúsított részvétét és a páphoz intézett látvárbaból kifejezte, hogy a pápa részvéteből merit legtöbb vizgást. — **Az övegye trónörökösök** magyar nyelvemesternőt fogadott, hogy szép nyelvünket teljesen elsajátíthassa.

A külföldről.

— **Angolország** hadi flottáját megerősíti, de az általános védőkötelezettség behozatála ellen a közvélemény tiltakozik. — **Boulangere** óriási többséggel választották meg Párisban képviselőnek. — **Tajthy Pál** 48-as honvéd-huszar Olaszországban mint garibaldista. Spanyolországban mint karlista csapatn mesterségtől hadakozott, majd a szentföldre zárandókat, utóbb keresztelődött leti, végre Afrikában a Jóréményi-fokot levő gyémánt-mezőkön keresemét nyitott, hol meg is halt. — **A világhírű** sevillai székesegyházat az idő vasfoga annyira megviselte, hogy omladozni kezd. — **Óroszország** vilnai kormányzójárban a kereskedőknek meg azt is eltiltották, hogy akár egy más kézi, akár segédekkel szemben a lengyel nyelvet használják. (Lám még is a régtelenül túralmas magyar ellen hányak törnek azon váddal, hogy elnyomjuk a nemzetiségeket?)

— **V-Szombathelyi** je v-pondejlek vármegyezőszki gyűléje bio pod Szentmártóni Radó Kálmán főispánon ravunteliszvti, steroza hipa so Rudolf trónörökösbe keip vszmi szesaron slaron notri obleszenaga kor djali. Főispán so lúszta sztráni szalvanon glázi, notri zglázsi v lko nezreszo; ino ka na ton mertelnozst nji vármegyező vogerszkomi králi ino ezjelji famitii nyuvaj velkoj bolozno-zti od nyuve szalvanve tūdi naj ton sztolimcs. — Nadale szo vármegyezőski viceispán naprej peruzeti, ka szo onl pouik mertelnoztii szakve mulatsága- (plé-z igranje) doj pr-povedalji, ize ka naj vármegyezőv králeszkoj famitii-spzumenek gor polse od szalvanja, sztron nizalvon szo Károlyi Antal vármegyezőszko főispányja zavpáli. — **Za trónörökösbe** mertelnozstii nájipji szpomenek — nas krao, orszacszo szalvanve so nej zseli.

— **Trónörökösbe mertve tejo** szo v-tork zadvesera v-Beesi pri kapuzimirovi ezervi zszeszo kriptó doj djali na kekesimo mivresno. Pouleg toga szo vármegyezőski püspök rend-lúvanve vó dái, ka na pokopa dneva pri szakoi keresanszkoj ezervi ktrifati szo mogli zvoniti.

— **Vöiménavnye.** Vöre ino vesuejó (vallás i közoktatás) miniszter so Cserényi Imre z-nyitvarvármegyeva na Vasvármegyezőski járás sztron kak soulszkoza insp-ktora pomosnica vó iménvali.

— **Tissinszko fano** kak esűjemo Ivanóczy Ferenc so Szombathelya doubili, steri so 1882. leta v-Szoboti ka kaplan tūdi bíli; 1883. leta so pa v-szeminarium zav vesutela notri prišli.

— **Za szobescko kasino** sztráni február 16-ga dneva derzámni bao szo na március drügiga dneva prej gyáli, za volo orszacszoza szalvanje. Tak je esendo, vogerszoza národa vúnoszt, stero je trónusa veszejli tao melo, zdaj v-boleznoszti tūdi tak nazovesi sztojji.

— **Na kouplancze** je v-Szoboti sztrána velka szila, domácsi ino zvúnzski bi doszta gor pozisako v-zijmi pa v-letli; záto da tejo ciszto derz-azati je to naj drageve vresizno zdrávjoszti.

— **Zsrebezov** v-szobesckon járási 13 jezste, orszacskei zsrebezi do pa v-Mántonhelyi, Muraszentesi pa na Cendlakii.

— **Na tekojouse leto** szo v-szobesckon járási 1620 deeskov na stellingo kor szpizsali.

— **Na orszacszoza követva** voutom datí v-szobesckon járási 3206 lūdi má jus.

— **Vkúp piszalo v-szobesckon járási** májdnino konov. 1888. leta je bilou 64 zsrebezov, 196 vkoplani, 2401 kobli, sze vkúper 2661. Zsrebebi, ino nizee edno leto sztráni je 133, nizee dvej lejtaj 208, nizee tri lejta 182, stiri lejtaj nizee 56. 1889-ga leta jezste 54 zsrebezov, 194 vkoplani, 2404 kobli, sze vkúper 2652. Zsrebebi nizee leta 117, nizee dvej lejtaj 169, tri lejtaj 136, ino nizee stiri 105 falatov.

— **Za Rudolf trónörökösovo** szalosztne mertelnozstii zrendlúvan moesno szalvanve ete mejszecz 9-ga dneva je doj proteklo, poulek toga za ton ezajti szo mulatsági zse dopuzeseni, Vasvármegyeva szljúszebenicki od szvoj sztránon záto szalvanje na sézt kédnov, kakti do március 19-ga dneva gor obderzsoji.

— **Na Gornyoj-Lendvai** novuga notriána odebranje február 28. dneva bode.

— **Za szombathelyszko** kaszárnyo sztráni nüezani plaz za muistro — na „söppei” határi szo vó pogledneli, z-kaszárnye vó tekoneso vodou pa v-Perint potok sesėjo notri piszti.

— **Nouzs nyeni doj vgyo.** V-Szombathelyi szta sze dva poiba szvadila, ino med ezukanoy je eden tom ovomí nousz doj vgyo.

— **A mártónhelyi Hoffmann Ferenc**-féle vendéglöben folyó hó 2-án tervezett, — de a közbe jött országos gyász miatt elhalasztott jötkönyezelü zártkörű tánevizigalot f. évi február hó 16-án fog Mártónhelyen a fentebb nevezett vendéglöben megtartani. Ezen kedélyesnek izgérköz tánevizigalomra felhívjuk t. olvasóink figyelmét, annual is inkább, mert a befolyandó tiszta jövedelem a Muraszombatan építendő kórház jávára fog fordíttatni.

Razlocsnefele krátki glázi.

Od domovine.

— **Jánosháza** - Ukk-Zala-Egerszeg-Alsó-Lendva-Csáktornye zszeszeicze zsidnye je leško zagúvno porodano. To bár jezerdlov bio na Vasmegeye tūdi. — **Dobner** honvédőrnagy v-Afrikko nakanyovo „expeditio je belgiuzszki krao ne dopuzto, za toga zroka volo, ar 2000 vöidéséh pörgarov zsvlenny nemre engedüvati vödjati za niksga haszka volo. — **Pestinszki** magyar kereskedelmi bank je neksi küsten eslovik do 40 jezer frtov zoro sz-hamisnon podpi-szanyom i znaményom. — **Dr. Winkler József** eszkovai doktor je vsze szvojé vzszvto 40 jezer vrdnoszti na tudományos akadémió uehao. — **Nas szveto** krály sze sztov prikoiv, ka je Rudolf trónörökös mro, prelepé zshajviti szvojemi lidzsvti i hadszerei szkazono taovzejte i v k-rizmszkoi papi poslenom távirati (telegram) szo pravili, szpápovoga táovzejto zemojo náyesce troza. Trónörökösbe dövezsa zti je vogerszoza jenka vucsitelzo pogodiła, ka sze nas lepi jezik ezelo dobro szcé navesiti.

Od zvúnzszkoza krája.

— **Angolország** szí vojszke flotto povékisa; nego ka to sesėjo notri primeszti, kabi vszi poprek brámbe duzsni bíli, to lúdsztvo nesce privolitli. — **Boulangere** szö szpreves velkor vecsinov v-Párisi za követva posztvirati — **Tajthy Pál** 48. leta honvédüzszár, kti v-Talianszkom kal garibaldišta. v-Spanyolországi kak karlista szamo z-mestrie vojívajo, te pá je na szveto zemlo pötvájvo, szdzika je trszecz gratio, nazándeje je v-Afrikai na gyémántúh polaj v-Jóréményifoki keresimo memo, gde je tūdi mrou. — **Po szvati** híresno sevillanszko püspökovo ezérkev je sze tūdi vreme na toklo pókvarilo, ka sze vülki píusztii zacsne. — **Óroszország** je v vilnaiszksom kormányzóskí terzescom eszce to tūdi prövedado, ka niti medszobom, niti z-szvjoimi kumti, niti z-tisztsimi, kti k-nyim kúpvézt pride, szí neszmujto po lengyelszkom jeziki guesati. (Vidno itak prouti brezkonesno trpívomí vogri kelko jih to guesi, ka zatizskamo národe.)

Piaczi árak.

Muraszombat, 1889. február 10.

Buza	100 kilogramonként	6.80	6.90
Rozs	„ „ „ „ „ „ „ „	4.80	5. —
Zab	„ „ „ „ „ „ „ „	—	5. —
Hajdina	„ „ „ „ „ „ „ „	5.40	5.50
Köles	„ „ „ „ „ „ „ „	5.40	5.50
Löhernag	„ „ „ „ „ „ „ „	42. —	45. —
Newman Adolf.			

A nap és éj hossza.

Feb-ruár	A nap		A hold	
	kel	nyugsz.	kel	nyugsz.
10.	7.13	5.17	0.28	3.3
11.	7.11	5.18	1.8	4.0
12.	7.10	5.20	1.57	4.52
13.	7.9	5.21	2.51	5.41
14.	7.7	5.22	3.52	6.24
15.	7.6	5.25	4.57	7.1
16.	7.4	5.26	6.5	7.33

Különfélék.

— Az egyesült amerikai államok a vasárnapi munkaszünetet kimonodták, minek folytán a zsidók is fölött tanácskoznak, hogy a szombatot vasárnappra helyezték át. — Nálunk sem ártana meg e szép intézkedés, főképp ha minden hivatal, takarékpénztár stb. követné a szép példát anélkül inkább, mert mellette senki se veszítene semmit.

*
— **Diszes és taunságos magárjergyek.** A tavasz közeledésének legbiztosabb, a feecskék is megelőző hírneke: a magkereskedők árjergyei már megjelentek. A számos több kevesebb gondiál szerkesztett árjergyek közül egy úgy a czég kitűnő hírnevéhez méltóan gondosan összedíltott és rendkívül gazdagon illusztrált tartalmaival, mint izlases és igen diszes külsejével különösen kívánk. Ez, a nemcsak nálunk országszerte, hanem a külföldön is legelőnyösebben ismert *Mantauer Olden* budapesti magkereskedőnek (koronaherez-csög-utca 18. sz.) 1889-ik évi tavaszi *Árjergye*, mely a mezőgazdasági, kertészeti és erdőgazdálkodási magvak egész lexikonját képezi. Nevezett czég nem szokásos száraz árjergyeket nyújt a gazda- és kertészközönségnek, hanem költséget nem kimélvő, oly növényntani könyvet, melyből sok hasznos dologról meritheti magyarázatot. Kitűnő fametszvényei pedig, melyekkel minden nevezetesebb növényt szemléltethet, tesz, bármely növényntani diszműnek is diszére válának. Az árjergyekben foglalt számlalan elismerő és köszönő irat pedig megfizáthatatlan bizonyítékul szolgál egyrészt a czég üzletének rendkívül nagy kiterjedéséről, másrészt a czég megbízhatóságá, magyainak tisztaságá és csiraképessége mellett, mely utóbbi tulajdonságokat különben már nem egy kiálltás jürje ismerté el s nyilvánította ki. Így legutóbb a nagykőrösi gazdasági kiálltás jürje is, mely *Mantauer Olden*-nek egy aranyérmét ad az indoklás szerint, mint pa gazdasági magvak igen megbízható forrásá, egy másik aranyérmét pedig a feltűnő szép veteménymagvak és kerti eszközökért nak. — A taunságos árjergyek és különösen annak igen számos s más árjergyekben nem található újonságait melegen ajánljuk a haladni kívánó gazda- és kertészközönség figyelmébe. Ismerve a czég előzettségét, meg vagyunk róla győződve, hogy e költséges árjergyeket is kívánatra szivesen megáldi ingyen és bérmentve a gazda- és kertészközönségnek.

*
Garfield, a híres éjszakamerikai köztársasági elnök, egy rendeletet írt magának, mely szerint élt és eszelekedt egész életén keresztül. Talán más is megpróbálja, hiszen nem kerül semmibe, és a gyógyszerészt is nélkülözhetjük mellette. A rendelet a következő:

1. Ne halassz semmit holnapra, mit még ma megtehatsz.
2. Ha valamely dolgot magad végezhetsz el, ne légy terhére másoknak!
3. Ne rendelkezél oly púzek felett, melyeket még nem bírsz!
4. Ne végy meg haszonvéhetelen dolgokat azért, mert olesó áron megkaphatod.
5. A kevelységnek gyakran nagyobb ára van, mint az éhségnek, szomjúságnak és a hidegségnek!
6. Inkább keveset egyél, igyál, mint sokat.
7. Semmi sem nehéz, ha örömet tesztüzik.
8. Mindent jól oldalról tekint meg.
9. Időnek előtte ne aggódjál.
10. Ha haragra gyulad szived, olvass előbb tizig, mielőtt beszélnél; ha pedig nagyon megharagudtál, akkor szájig is olvass.

Gazdák figyelmébe.

— **Festett vörös borok.** A mi közönségünknek is már régóta a vörös borok bizonyos gyanuanak örövendének, mert lelketlen borhamisítók oly eszközökhez nyulnak, melyek az egészségnek ártalmasak s mit a legkeresőbb köremsárosok sem ismernek fel. — Ambar hazai törvényünk ezeket az egészségre merénylöket szigoruan megbünteti. mévít sikerülend némely nemeskö-

Rázlocsneféle.

— V. Ameriki szo vő poredaki, ka po nedelaj sze neszmi nikseféle d-elo szkoncsavati, poulek toga zsidovje tūdi tanácsa zderzsavájó ka ki szoboto na nedelo prejk gyáli. Prínasz bi tūdi ne skoudilo tou leipo szkoncsavanye, náimre esi szaksa kancelalaja, sparkasza i drūgji bi tūdi po toj lejpoj pēdi sli, zato ka pouleg toga nisece nika ne zrigbi.

*
Garfield preidnyj orszacsiki esesztnik v-Ameriki bodonesi szobi je grűsen ród nasztavo, pouleg steroga je on eseresz zsitka szvojega zsvio i delao. Mogouese, ka de tou nikak probao, ven nika ne kosta. Te rēd je ete:

1. Ne odlašaj nika na útrásnyj dēn, stereo dnez vesiniti mores.
2. Csi edno drūgo d-elo szam doprueszti mores, neboj drūgomi na bremen.
3. Ne vzejni v-raecun takse penze, stere esese nemas.
4. Ne kűpi nehasznovite skeri zato, ka nyé po fal cezjni dōbis!
5. Czejna gidzōstij je dosztrakat veksu, liki cezjna glādo, zsejja i uraza.
6. Rāj mēnye pij i jej, liki doszta.
7. Nika je ny-tesko, stereo z-radostjom oprāvno.
8. Vszu pouleg szvoji dobrot pogledni.
9. Pr-d cezajto me ne sztaraj.
10. Csi sze razzerdis, esti do deszetoja broja perville kakbi guscao: esi szto pa preves esemerem, esi do szto.

Vérton v-paszko.

— **Fárbana erdēsa vina.** Pti nasem lidzsvi je ze tūdi od prezi vremen máo v-pametzi, ka szo od erdēsa vina boji, ár brūdznij vino-hamistelje k-táksum prilikam szgajjo, stere szo na zdavje skodlive, i stere nájnyme koremsárosos neszpozna gor. — Csi bár nas orszacsiki törvény té nazdravje skodlive sziguroan kastiga, itak má nisteri panasar szreoso szvojo blāgo brezpametzija i prebravenya odati. — Taksza skodliva skér je „Fuchsin“ edna zmiszitelj Aulinia i miszicne. (Aulin sze iz kamnovoglonoga kű-ránya dobliava.) Z-Fuchsinom sze szikna i kűpti fárbajo, steri szo telikaje skodlivi, ár sze fárbá poszűshi i zpűrshi. Csi sze dvojmjto, da jeli je stereo vino z-Fuchsinom fárbano, te eto probo vesinimo: v-edno málo kupizoe ali pa glaszojno poszudo na eden prst vlejemo z-tisztoja erdēsa vina i za tem szlabo szegrevamo ober edne szpiritszne lampe plamēna; pomalem enedjūmo tekoesino vreti. Csi je z-Fuchsinom bilou erdēsa vina fárbano, te Fuchsin po vrenyi eden barnaszt erdēsi strāv nehā odzaja na hrāji poszōde, ovdār pa naturna fárbá sze na dno poszōde v-gibej vkűp szpűri i strāv nigār ne kāsze.

Kiadók mondanivalok:

— Tek. Furiakovich Zsigmond tisztartó urnak Szerb-Csanád. A küldött összeget folyó évi március végig szóló előzetes gyanút köszönettel felhasználták. — Na. Klodziwa József nagybirtokos urnak Széchenyfalva. A folyó évre szóló előzetés köszönjük.

Vasuti menetrend.

Regedéből	Spielfeldnek indul	reggel 4 óra 30 perczok	és odáré 6 óra 14 perczok.
délután 10	30	12	20
délután 4	30	6	28
Spielfeldről Regedébe	indul reggel 7 óra 30	és ide ér 9 óra 22	
délután 2	05	3	57

lónak gyártmányát észrevétlenül s akadálytalanul elárusítani. Oly ártalmas eszköz a „Fuchsin“, mely egy vegyületen az Anilin s egérkő vagyis mirenynek. (Az Anilin kőszénkátrányból nyeretik). Fuchsinnal posztók s kárpitok is festetnek, melyek azonban szintén ártalmasak, mert megszáradván a festék elporzik. — Ha kételyünk van, hogy valamely bor Fuchsinnal van festve, a következő kísérletet hajtsuk végre: egy kis pohárba vagy üveg edénybe egy ujjnyit öntünk a kérdéses vörös borból és aztán gyengén melegítjük egy borszeszlámpa lángján; lassan engedjük a folyadékot forrásba menni. Ha Fuchsinnal volt a vörös bor festve, akkor lefőzés után a Fuchsin az edény ke­réletén egy barnás piros csíkot hagy hátra, ellenben a természetes festő-anyag lent az edény alján rétegszerűen gyűl össze és csíkot sohasem mutat.

HIRDETÉSEK.

639/1888.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó, az 1881. évi 60. t. cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a muraszombati kir. bírósnak 4673. számú végzése által Gróf Batthyány Károly végrehajtató javára alább megirt völgyközi lakosok ellen 3357 frt tőke és járuléka földváltvány erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt 1900 frtra becsült és pedig:

Skaper Anna, Ferencz, Miklós, Iván. és Györgynél 5 tehén. Skaper Ferencz, Mihály és Józsefnél 1 tehén. 2 üszű. Zsohár István és József örökösénél 1 sertvés és 1 üszű. Zsohár Istvánnál 1 tehén. 1 tinó. Keleménecz Györgynél 1 tehén. 1 tinó. 1 borju. Zrim Istvánnál 2 ló, 1 tehén. 1 borju. Zrim Mihálynál 1 tehén. Zsohár Ferencznél 1 tehén. Gredár Istvánnál 2 ökör, 1 tehén, 1 sertvés. 8 akó bor. Krányecz Mihály és Jánosnál 1 tinó, 1 tehén. Zsohár Józsefnél 2 ökör. Zsohár Józsefnél 1 tehén. Pavits Józsefnél 1 tehén, 1 borju, 2 sertvés. Roposa Janosnál 1 tehén, 1 ökör-tinó. Bunderla Jánosnál 1 tehén. Kiszilák Istvánnál 3 tehén. Bokán Jánosnál 1 borju. Bokán Ferencznél 4 borju. Horváth Mihály, István és Mátyásnál 1 tehén. Kabr Józsefnél 1 tehén. Spilák Józsefnél 1 tinó Bokán Ferencznél 1 borjuból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 4673. számú kiküldést rendelő végzése folytán a völgyközi községbíró házában leendő eszközlésére **1889. évi február 21. napjának d. e. 9 órája** kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi 60. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi 60. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint kifizetendő.

Muraszombat, 1889. évi február 7-én.

ZISKÓ GYÖRGY,
kir. bírósági végrehajtó.

Gummi!

Eredeti párisi gummi- és halhólyagok, finomság- és czélszerűségben a legnagyobb igényeket túlhaladja, tucatzonként frt 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 és 8.—, rövidék 3 és 4 frt, legfinomabb női szivacsok frt 2, 3, 4 és 5. **Óvszerek nők részére** Hasse után 2 frtjával, Mensinger tanár után 2 frt 50 kr. darabonként. Suspenzoriumok stb. kimerítő árjegyzék szerint. Szétküldés a legnagyobb titoktartás mellett.

J. REIF, különlegességek áru-raktára **Bécs, IV., Margarethenstr. 7.**

(281 6—1)

Czélszerű minta-gyűjtemény urak számára 5 frt.